

Det ærede Medlem, der talte paa Flertallets Vegne ved Indledningen til denne Forhandling (T. Larsen) bebudede, at man fra Flertallets Side ikke ønskede noget Udvalg nedsat i denne Sag. Jeg maa her til sige, at jeg beklager, at Sagen er sendt saa sent til Folketinget, at det rimeligvis ikke bliver muligt at faa den til at gennemløbe de regulære Stadier med en Udvalgsbehandling i Folketinget, derefter en ny Behandling i Landstinget og i Folketinget og eventuelt i Fællesudvalg. Jeg beklager det saa meget mere, som jeg er ganske overbevist om, at ved en saadan regulær Behandling vilde nogle af de Pletter, der unægtelig ere paa Skattelovene i den Skikkelse, i hvilken de her foreligge, kunne blive udviskede, ligesom det ogsaa ved et Lovarbejde af saa indgribende Natur som dette, og hvor der nødvendigvis ved Gennemførelsen maa skabes saa megen Misfornøjelse til forskellige Sider, er af væsentlig Betydning, at man ikke skal kunne sige, at det er jaget igennem, men at derimod alle maa indrømme, at det har gennemgaaet sin ganske regelmæssige Behandling, og at alle Standpunkter have faaet Tid til at komme frem og blive overvejede, som de fortjente det. Jeg beklager altsaa, at Lovene saa sent ere komne til dette Ting — jeg skal ikke indlade mig paa at granske Aarsagerne dertil — at det rimeligvis ikke vil være gørligt, at faa Behandlingens normale Stadier gennemløbet, hvis vi skulle faa disse Skattelove gennemførte i Aar. Jeg skal kun som mit personlige Standpunkt i denne Sag sige, at jeg betragter Lovene, som de foreligge med deres Mangler og Fortrin, for alt i alt at være et saa væsentligt Fremskridt, at jeg er villig til, hvis ikke andet kan være, at stemme for dem, som de ere.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borbjerg) anbefalede ikke alene en fortsat Behandling her i Rigsdagen af disse Love, men ogsaa ny Valg og derefter Genoptagelse af Behandlingen. Det kan lyde meget smukt, men ingen kan være i Tvivl om, at Vedtagelsen af det ærede Medlems Forslag vilde være ensbetydende med paa ny at jage Skattelovene ud i Ørkenen, paa ny at udsætte dem for en lang og pinagtig Vandring, muligvis med et meget tvivlsomt Resultat. Det vil jeg for mit Vedkommende ikke være med til. Jeg erkender de store Vanskeligheder, der maa have været ved at naa til det Resultat, man her er kommen til, jeg erkender, at det muligvis ikke er muligt at faa disse Love væsentlig bedre, om jeg

end gerne vilde være med til at forsøge paa at opnaa saadanne Forbedringer. Men en Ting er givet for mig som sikkert, at i Aar maa vi have disse Love gennemførte, vi tør ikke paa ny udsætte dem for alle de Omskiftelser, som kunde komme, hvis vi atter til næste Aar skulde tage fat paa dem. Det maa ikke glemmes, at er der gjort Indrømmelser fra dette Tings Side, er der sandelig ogsaa gjort store og indgribende Indrømmelser fra andres Side i det andet Ting. Og man ved aldrig, om disse Indrømmelser vilde blive gentagne ad Aare. Med andre Ord, den Situation ikke at faa disse Love vedtagne i Aar, vilde ganske sikkert udsætte os for overhovedet ikke at faa dem vedtagne. Derfor er jeg villig til i Erkendelse af den Betydning, det har, at vi faa Skattelovene gennemførte i Aar, at underordne mig de taktiske Regler, som det maatte være nødvendigt at underordne sig i denne Sag. Jeg erkender, at saaledes som Sagen staar, maa vi, der ere Mindretal i Tinget, men som i det hele og store anse Skattelovene i den Skikkelse, hvori de her foreligge, for heldige, underordne os Flertallets taktiske Ledelse i denne Sag.

Hammerich: Det ærede Medlem (Neergaard), der nu satte sig, beklagede, at Ordføreren (Thomas Larsen) havde udtalt, at disse Love var der ikke Anledning til at sende i et Udvalg. Han beklagede det, fordi han mente, at de kunde trænge til yderligere Behandling. Jeg beklager det ogsaa, men mere paa Grund af det, der indirekte ligger i denne Udtalelse, det, den i Virkeligheden betyder, at den Behandling, vi nu give disse Love her i Folketinget, ikke siger noget. Nogen væsentlig Forandring i dem kan der ikke blive Tale om. Der er derfor ikke noget særlig tilfredsstillende heller ved at gøre dem til Genstand for videre Betragtninger, og det saa meget mere, som der i det hele taget ikke foreligger noget videre nyt i denne Sag. Det ny er mærkeligt nok nærmest det, at vi nu ere ved at vedtage disse Love, og at vi samtidig med Rette have det bestemte Indtryk, at man rundt om i Landet, ikke blot i Byerne, men ogsaa ude paa Landet, mere og mere faar Øjet op for, at det er en meget lidet heldig Handling for vort Land, vi dermed ere ved at gaa til. Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, havde ganske sikkert god Grund til ikke at ønske denne Sag igen ud paa Valgtribunerne, dette Spørgsmaal igen behandlet ude i Landet, thi han ved vist meget